

Werkcollege in de wijk

Op een zonnige vrijdagochtend in oktober ontvangen we de studenten van de Hogeschool Utrecht, die zich inzetten voor 'Nieuw Welgelegen zet gezinnen in hun kracht'. Bestuursadviseur van Stichting Nieuw Welgelegen en onderzoeker Erik van Marissing heet de studenten van harte welkom op Nieuw Welgelegen en vertelt hen over het doen van onderzoek in de wijk.

Onderzoek doen naar gezondheid

Het doen van onderzoek naar een breed begrip als gezondheid in een diverse wijk als Kanaleneiland vereist de nodige competenties en inzichten. Erik vertelt over de vele onderzoeken die al zijn gedaan in Kanaleneiland en Transwijk ('een boekenkast vol') en over zijn eigen ervaringen ('anders kijken'). Hij geeft de studenten een aantal tips mee voor de uitvoering van hun onderzoek. Zo benadrukt hij het belang van 'eerst luisteren, dan oordelen' en van gelijkwaardigheid tijdens het voeren van gesprekken. Gezondheid is immers een onderwerp wat ons allemaal aangaat en niemand leeft bewust ongezond. Gezondheidsproblemen hebben altijd een oorzaak en vaak gaan daar allerlei persoonlijke verhalen achter schuil. Aan de studenten de opdracht om die verhalen op te halen en te analyseren.

Thuisgevoel en gezelligheid

Docent [Patricia Wijntuin](#) vertelt vervolgens over haar ervaringen met het doen van onderzoek in Kanaleneiland. Onder de titel 'De kracht van achterstandswijken; een onderzoek naar de ruimtelijke bindingen van Marokkaans-Nederlandse jongeren in achterstandswijken' doet zij promotieonderzoek in de wijk. Ze licht onder andere het begrip thuisgevoel toe en laat zien welke rol de gebouwde omgeving daarbij speelt. Veel jongeren vinden het bijvoorbeeld moeilijk als vertrouwde plekje verdwijnen als gevolg van sloop en nieuwbouw. En wat is eigenlijk gezelligheid? De discussie maakt duidelijk dat een ogenschijnlijk duidelijk begrip heel persoonlijk is.

Beweegvriendelijke omgeving

Het laatste deel van het werkcollege wordt verzorgd door [Dayenne L'Abée](#) van het [Nederlands Instituut voor Sport en Bewegen](#). Zij vertelt over de '[beweegvriendelijke omgeving](#)', een instrument dat ons niet alleen programmatisch naar de gebouwde omgeving laat kijken, maar ons ook leert om oog te hebben voor de stimuli in de omgeving. Het gaat niet alleen om de 'hardware', maar ook om de 'software' en de 'orgware'. Om deze manier van kijken te vertalen naar concrete situaties, kiezen de studenten een foto uit een grote stapel die op tafel ligt uitgestald. De een kiest voor een wat te dikke oudere vrouw die aan het sporten is ('sport is voor iedereen') en iemand anders voor een sportveldje met allemaal regels ('van wie is het sportveld?'). Ook een foto van zelfgebouwde speeltoestellen wordt uitgekozen ('je hebt niet veel nodig om te kunnen bewegen'). Samen komen we tot de conclusie dat een beweegvriendelijke omgeving een omgeving is die uitdaagt, maar die ook veilig en sociaal is.

De wijk in!

Met alle inzichten op zak, pakken we onze spullen en trekken we de wijk in voor een anderhalf uur durende wandeling, waarin we op zoek gaan naar gezonde en minder gezonde plekken en andere zaken die van belang zijn voor het onderzoek.